

LA HISTÒRIA DE LA FOCA JENNIE

Vet aquí una vegada una foca anomenada Jennie. Quan va néixer van detectar que és cega i, desgraciadament, per aquest motiu no la tracten gaire bé a l'escola de l'Antàrtida.

Els companys de classe de la Jennie aprofitaven la situació que tenia la petita foca per a burlar-se d'ella i posar-li encara més dificultats per aprendre. Sempre la deixaven sola, no volien jugar amb ella i sempre feien comentaris que li faltaven el respecte.

La Jennie patia molt i cada dia plorava a casa seva. Un dia, la mare va deixar que es quedés a casa seva i no anés a l'escola mentre buscaven una solució. Aquell dia, la seva iaia es va quedar amb ella i van mantenir una conversa:

- Estimada Jennie, per què plores? – va demanar-li la iaia – Puc ajudar-te d'alguna manera?

- Perquè no m'agrada anar a l'escola amb els meus companys. No m'agrada que se'n riguin de mi, perquè em fa sentir malament.

- Sempre hi haurà persones que buscaran un motiu per parlar malament de tu i ferir-te, així que no ploris més, no et mereixen.

La Jennie va anar creixent i, per bona sort, començant a tenir amics. Ella sabia que tot era gràcies a les paraules que un dia la seva iaia li havia dit.

Actualment...

La Jennie ha fet els 15 anys, i ha començat a fer gimnàstica, encara que la gent no creia en ella.

Un dia, mentre estaven fent el seu entrenament setmanal amb la resta de companys i companyes, la Jennie es va mostrar una mica més inquieta de l'habitual i amb poques ganes de fer el que se li proposava.

El seu entrenador ho va detectar, i li va dir:

- Escolta Jennie, tu pots amb tot, encara que no hi vegis – Li diu l'entrenador amb un to molt dolç - Ja saps que, tot i que tinguis algunes activitats esportives adaptades a les teves necessitats, tu estas avançant molt ràpidament i estàs creixent com a persona.

- Gràcies entrenador, faré tot el que pugui per treure la millor puntuació a les proves esportives de demà – respon la Jennie.

L'endemà, a punt de sortir a la pista, la Jennie recorda amb un somriure totes les converses que havia tingut amb la seva iaia. I abans de començar... la Jennie es prepara per saltar i en 3,2,1, JA!!

Falla i cau, però no es rendeix.

- Jennie, què fas?? – pensa l'entrenador

- D'acord, jo puc, jo puc! – es diu internament la Jennie

Fa un salt, gira, y BOOM!

S'ha acabat el temps! Ara falta esperar a les puntuacions de la resta d'entrenadors.

Un 7 de part de la senyora Miriam...

Un 8'5 de part del senyor Julián...

I un... 10!!! Un 10 de part de la senyora Alicia!

- VISCA JENNIE! VISCA! – exclama la gent.

La Jennie ha guanyat!

Aquesta faula demostra que tothom pot fer de tot i que sempre s'ha de tenir confiança en un mateix.